

GUDSTJENESTE MED DÅP OG NATTVERD

24. søndag i treenighetstiden
Fjellhamar kirke 11. november 2012

Lukas 12,35-40

LITURGI

1. INNGANGSORD

- ✓ Kjære menighet! Nåde være med...
- ✓ Velkommen til gudstjeneste her i Fjellhamar kirke i dag! Ute nå er det svart november, som Vamp synger det. Da er det ekstra godt å trekke inn. Som her i kirka eller på kino. Så James Bond i går. Heftig. Kan ikke love like mye action her i dag. Men virkelig og levd liv. Og livet som vi alle står midt i og som kjører på i vår store verden, er mer enn dramatisk nok for den som er koblet på og vil ta del. Det gjelder å knyte skoa godt og være klar.
- ✓ Det er søndag for de forfulgte i dag. Det vil prege gudstjenesten på mange måte.
- ✓ Virkeligheten og levd liv møter oss ikke minst også i lille Ole som skal døpes her i dag. Ingen James Bond han heller, men et virkelig liv med mer enn nok action og drama på gang. Et unikt lite menneske som er en gave til oss alle. Her i dag skal Ole helt gratis få være mottaker av en usynlig virkelighet – Guds frelse, kjærlighet og tilgivelse. Tilsynelatende usynlig, må jeg si. For ingenting slår hardere i virkelighetens verden enn en gudstro, kjærlighet og tilgivelse. Så hjertelig velkommen til alle dere som er her i anledning dåp i dag.
- ✓ Velkommen også til korensemblet, Kor Voc, som vil synge for oss senere i gudstjenesten.
- ✓ Vi skal også feire nattverd. Der kan vi alle på nytt få del i den gaven vi alle har fått i dåpen – Guds kjærlighet og tilgivelse. Dit kan alle som vil være Jesu venn komme uavhengig av hvor ofte man går i kirka eller om man har gått til nattverd før eller ikke. Tilbudet om Guds kjærlighet og tilgivelse gis virkelig her i dag til alle som vil ta i mot.
- ✓ Vi vil i dag også ta siste steget i vår gudstjenestereform ved å begynne å bruke den nye nattverdliturgien.
- ✓ Gud er midt i blant oss her i dag ved sin hellige ånd. La oss ta det på alvor og nå sammen åpne oss for hva han vil gi, og vende oss til han i bønn.

PREKEN

1. KLAR TIL KAMP?!

Alle mine tre barn har merkelig nok spilt fotball. Særlig de to gutta har spilt i mange år. En av tingene de måtte lære seg var å gjøre seg klar til kamp. Ikke minst å få på seg fotballskoa og leggskin. De første veldig sjarmerende årene måtte jeg passe på her. Knytte lissa ordentlig og putte på plass de påkrevde leggskinna. Var det opp til guttungen løp han utpå uten å knyte med stor risiko for enten å

skyte av seg eller løpe av seg skoen. Og ikke minst å snuble i lissa. Etterhvert skjønte de jo at det var lurt å få dette ordentlig på for å kunne spille best mulig. I tidlig tenårene ble de så gira på dette at det gikk med en halv rull tape til hver kamp, innkjøpt på sportsbutikk i pakker på 10 ruller. Skoene og legger ble surret inn så du knapt så hva slags sko eller strømper de hadde. I dag er tapen borte igjen. Det holder å knyte godt og putte leggskinna godt ned i strømpa.

Lukas forteller at folk var samlet i tusentall, rundt Jesus, så de holdt på å tråkke hverandre ned. Justin Bieber stemning altså. Showet til Jesus var enkelt. Alt han gjorde var å tale, uten mikrofon. Og disse tusentall fulgte intenst med. Jesus snakket i hovedsak om unødvendig bekymringer folk har og som vi skal få legge fra oss. Og som ikke er viktige for Gud. Arvestrid med søsken, hva vi skal spise og drikke, hva vi skal kle oss med eller materiell rikdom. For der hvor skatten din er, der vil også ditt hjerte være. Men så forteller han om en ting som er viktig når vi skal møte Gud, og det er vår prekentekst i dag.

Lukas 12,35 – 40:

35 Spenn beltet om livet og hold lampene tent! 36 Vær lik tjenere som venter sin herre hjem fra bryllupsfest og står klar til å lukke opp for ham så snart han kommer og banker på. 37 Lykkelige er de tjenere som herren finner våkne når han kommer! Sannelig, jeg sier dere: Han skal binde opp kjortelen, la dem gå til bords og selv gå fram og tjene dem. 38 Ja, lykkelige er de som han finner våkne, selv om han ikke kommer før i andre eller tredje nattevakt.

39 Men det skal dere vite: Dersom husherren visste i hvilken time tyven kom, ville han ikke la ham bryte seg inn i huset. 40 Vær forberedt, dere også! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det.»

Spenn beltet om livet og hold lampene tent! Sier Jesus. Vær klar! En dag skal han komme igjen og da gjelder det å være klar, være våken. Da må lissa være ordentlig knytt og leggskinna sitte på så man er klare. Da gjelder det å sitte godt frempå stolen. Være i beredskap når han kommer. Hva betyr det for oss i dag? Mest nærliggende kunne være å legge seg på ryggen og se mot himmelen og skyene hvor Jesus har sagt han skal komme til syne en gang. Men det kan ta tid. Det har det gjort allerede. Så jeg vil se etter Jesus her nede på jorden. Her vil jeg spenne belte om livet, knyte lissa og putte leggskinna på plass, og være klar til å møte han. Være våken og se han i min neste, i min hverdag.

2. MAMMA MAGGIE

Mamma Maggie har gjort og gjør det på en fantastisk måte. Mamma Maggie, eller Maggi Gorban som hun heter, er en egyptisk kristen kvinne fra Kario, økonomiprofessor og gift med en rik mann. En dag hun var ute og kjørte i bilen sin, stoppet hun opp foran en stor søppelhaug. Plutselig så hun at det krøp et lite barn ut av søppelhaugen. Hun fikk helt sjokk. Maggie oppdaget til sin store forskrekkelse at opp mot en million mennesker lever i og av søppel i Kairo. Maggie skjønte at det var fordi hun var så rik at hun aldri hadde sett denne lidelsen på nært hold. Det var da den store avgjørelsen modnet frem hos denne kvinnen, den beslutningen som gjorde at hun ble Mamma Maggie, ikke bare for sine egne barn og i sin egen familie, men for hundrevis, ja, tusenvis av andre.

Det finnes mange motiver i Maggies livsfortelling som fører frem til dette punktet. Men akkurat her og nå vil jeg nøye meg med å registrere at det skjedde, at hun virkelig solgte alle sine eiendeler og bestemte seg for å gi all sin tid, sin oppmerksomhet og sin kjærlighet til de fattigste av de fattige, og til barna i Kairos slum.

Det enestående i fortellingen om Mamma Maggie er ikke bare at hun fulgte sin egen vei, men at denne veien ble en vei for mange. Møtet med Mamma Maggie, hennes kjærlighet og hennes praktiske eksempel hadde endret livsløpene deres. De var blitt etterfølgere av henne. De fulgte henne ut til de fattige. Nå jobber 1500 ansatte sammen med henne flere steder i Egypt. De oppsøker de fattigste familiene, besøker dem hver uke og prøver å finne måter å hjelpe dem ut av fattigdommen over tid. De driver barnehager, skoler, følger opp mødre, gir yrkesopplæring og driver helsestasjoner for 31000

familier. Hver femte ansatt er selv vokst opp i søppelsslummen. Disse barnehagene og skolene blir midt i all lek, omsorg og helsehjelp, også til kirker. Midt i håpløsheten, i Kairos søppelby, får fattige koptere ny verdighet, tro på Gud, livet og fremtiden.

Hva er kjernen i denne dagens heltehistorie som skjer i Kairo nå i dag? Jeg lar Eyvind Skeie som har møt henne fortelle:

I en samtale fortalte Mamma Maggie meg at ørkenfedrene søkte Gud i ørkenens stillhet. «For meg er slummen i Kairo blitt min ørken», sa hun. «Der finner jeg Gud.» Da jeg spurte henne mer om dette, fikk Mamma Maggie meg til å tenke på ikonenes øyne. Disse øynene er malt unaturlig store. Det er fordi ikonet av Kristus ser på oss med Frelserens blick – og når vi ser tilbake, ser vi inn i Kristi ansikt. «Men når jeg ser inn i barnets øyne, da ser jeg Jesus Kristus », sa Mamma Maggie. «Jeg tjener barnet, jeg vasker det og forsikrer det om min kjærlighet, og samtidig ser jeg like inn i Frelserens ansikt. Han er nær meg der i slummen, og jeg kan ikke annet enn å gi min kjærlighet til alle dem han elsker.»

3. FORFULGT FOR SIN TRO

Å være våken og forberedt når Jesus kommer er å se Jesus her nede. Ikke minst i de svake, som små fattige barn. Det er lett å følge Mamma Maggies tanke og eksempel med våre egne kjære barn. Å gi kjærlighet til lille Ole her, og å se Jesus i hans øyne. For lille Ole er skapt i Guds bilde, og en som Jesus elsker. I dag på søndagen for de forfulgte utfordres vi alle til å utvide perspektivet. Å se det Mamma Maggie ser, ja, og se det Jesus ser. I hvert enkelt menneske. Og i dag særlig i våre brødre og søstre som lider og forfølges fordi de tror.

Det er store bevegelser i den muslimske verden for tiden. Den muslimske våren tidlig i fjor ga håp om endring i demokratisk retning. I dag er det håpet langt svakere. Fundamentalistiske strømninger ser ut til å vokse seg sterkere og gir frykt for at det heller kan gå den andre veien. De kristne kopterne i Egypt er blant de som frykter utviklingen skal gå fra vondt til verre. De kristne i Palestina og Syria likeså. I Nigeria har den muslimske terrorgruppen Boko Haram spredt frykt med sine brutale aksjoner. Boko Haram har erklært hellig krig mot landets kristne og går stadig til angrep. Deres mål er å gjøre Nord-Nigeria om til en shariastat ved å drepe de som motsetter seg sharia. Så langt i år er Boko Haram ansvarlig for minst 690 menneskeliv – adskillig flere er blitt skadet og drevet på flukt.

En av menighetene som har lidd under Boko Harams terror er Christ the King Catholic Cathedral i delstaten Kaduna. Søndag 17. juni 2012 ble kirken angrepet av en selvmordsbomber som drepte seks kirkegjengere, i tillegg til ti tilfeldige ofre utenfor kirken. Minst 40 mennesker kom til skade, og kirkerommet ble fullstendig ødelagt. Tross usikkerhet og frykt, Nigerias kristne lar seg ikke skremme fra å holde gudstjeneste. I møte med Boko Harams terror, har kirkene skjerpet sikkerhetstiltakene. Frivillige sikkerhetsvakter undersøker nå biler som ankommer kirkens område med metalldetektorer, og kvinner får ikke lenger ta med seg håndvesker inn i kirken.

Hva kan vi gjøre? I dag gjør vi noe. Sammen med mange kirker og menighet i over 100 land markeres dagen for forfulgte kristne. Vi bevisstgjøres på våre forfulgte troendes søskens situasjon. Vi skal be for dem sammen etterpå. Vi skal få gi av våre penger til dem. Og du kan også her i dag være med å signere et oppmuntringsbrev til den utbombede og kjempende menigheten Christ the King Catholic Cathedral i Nigeria. I fjor skrev vi under en appell mot dødsdommen til den dødsdømte iranske pastoren, fordi han var blitt kristen. Vi var en del av et stort internasjonalt press som bidro sterkt til at han ble løslatt nå i år.

Vi bekymrer oss for mange ting. Ikke minst vi rike. Det vil Jesus gi oss hvile fra. Men en ting må vi være våkne på. Å se Jesus når han kommer. Her nede på jorden kan vi se han i vår neste. Her på Lørenskog, og i våre lidende og trosforfulgte medmennesker. Knyt på deg skoa og putt leggskinna på plass. Kampen for menneskeverd, barmhjertighet, tro, håp og kjærlighet pågår for fullt i verden i dag. Pass på å være med i den kampen når Jesus kommer igjen. For han kommer når ingen venter det.